

Sygn. akt V K 150/21

0.1. WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 czerwca 2022 roku

**Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie w V Wydziale Karnym
w składzie:**

Przewodniczący SSO Agnieszka Brygidyr-Dorosz

Ławnicy Elżbieta Kutra

Martyna Skibniewska

Protokolant: Beata Jancy,

w obecności prokuratora Prokuratury Rejonowej Warszawa-Praga Południe w Warszawie Agnieszki Filipczak,

przy udziale oskarżycielki posiłkowej V. O.,

po rozpoznaniu w dniach 16 września 2021 roku, 21 października 2021 roku, 18 listopada 2021 roku, 12 stycznia 2022 roku, 01 lutego 2022 roku, 17 marca 2022 roku, 05 kwietnia 2022 roku, 17 maja 2022 roku i 30 maja 2022 roku,

sprawy

1. **R. J. (1)**, urodzonego (...) w B., syna W. i M. z domu D.,

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 20 czerwca 2020 roku w W., w Hostelu (...) przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z R. M., który posługując się nożem, zadał V. Y. cios w okolice prawej strony głowy, a nadto używając przemocy fizycznej wobec V. Y. w postaci uderzania pięściami w twarz i głowę, przewrócenie pokrzywdzonego na łóżko dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 2 opakowań papierosów m-ki C. oraz gotówkę w kwocie 50 zł, na łączną kwotę strat około 80 zł na szkodę w/w pokrzywdzonego, przy czym swoim działaniem spowodował u w/w pokrzywdzonego powstanie obrażeń w postaci zasinienia pod lewym i prawym okiem oraz ucha prawego, zasinień i guza na czole, opuchlizny i przemieszczenia nosa oraz otwartej rany ciętej o długości ok.10 cm na lewej części policzka i okolicy skroniowo-żuchwowej, które spowodowały rozstrój zdrowia V. Y. na okres poniżej 7 dni, czym działał na szkodę w/w pokrzywdzonego,

tj. o czyn z art.280§2 k.k. w zb. z art.157§2 k.k. w zw. z art.11§2 k.k.,

II. w dniu 20 czerwca 2020 r. w Hostelu (...) przy ul. (...) w W., groził pozbawieniem życia V. O., wymachując nożem wobec w/w w taki sposób, jakby chciał ją tym nożem dźgnąć, przy czym groźba ta wzbudziła w w/w pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona,

tj. o czyn z art.190§1 k.k.,

2. **R. M. (M.)**, urodzonego (...) w S., syna J. i M. z domu H.,

oskarżonego o to, że:

III. w dniu 20 czerwca 2020 roku w W., w Hostelu (...) przy ul. (...), w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w krótkich odstępach czasu, używając przemocy fizycznej wobec V. Y. w postaci uderzania pięściami w twarz i głowę, przewrócenia na łóżko dokonał zaboru celu przywłaszczenia 6 sztuk puszek piwa m-ki H. i butelki o pojemności 0,5 l z zawartością wódki na szkodę w/w pokrzywdzonego oraz działając wspólnie i w porozumieniu z R. J. (1), posługując się nożem, którym zadał pokrzywdzonemu cios w okolice prawej strony głowy dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 2 opakowań papierosów m-ki C. oraz gotówki w kwocie 50 zł, na łączną kwotę strat 125 zł na szkodę V. Y., przy czym swoim działaniem spowodował u w/w pokrzywdzonego powstanie obrażeń w postaci zasinienia pod lewym i prawym okiem oraz ucha prawego, zasinień i guza na czole, opuchlizny i przemieszczenia nosa oraz otwartej rany ciętej o długości ok.10 cm na lewej części policzka i okolicy skroniowo-żuchwowej, które spowodowały rozstrój zdrowia V. Y. na okres poniżej 7 dni, czym działał na szkodę w/w pokrzywdzonego,

tj. o czyn z art.280§1 k.k. i z art.280§2 k.k. w zw. z art.12 k.k. w zb. z art.157§2 k.k. w zw. z art.11§2k.k.,

IV. w dniu 20 czerwca 2020 r. w Hostelu (...) przy ul. (...) w W., groził pozbawieniem życia V. O. w ten sposób, że wymachiwał nożem wobec V. O. oraz krzyczał, że „ją załatwi”, przy czym groźba ta wzbudziła w w/w pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona,

tj. o czyn z art.190§1 k.k.

orzeka:

I. oskarżonego R. J. (1) w ramach czynu zarzucanego w pkt I części wstępnej wyroku uznaje za winnego tego, że w dniu 20 czerwca 2020 roku w W. w Hostelu (...) przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą używającą noża, wziął udział w pobiciu V. Y., polegającym na zadaniu ww. pokrzywdzonemu jednego ciosu nożem w okolice prawej strony głowy oraz zadawaniu uderzeń pięściami w twarz i głowę, narażając tym samym V. Y. na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art.157§1 k.k. i powodując u V. Y. powstanie obrażeń ciała w postaci zasinienia pod lewym i prawym okiem oraz ucha prawego, zasinień i guza na czole, opuchlizny i przemieszczenia nosa oraz otwartej rany ciętej o długości ok. 7-10 cm prawej części policzka i okolicy skroniowo-żuchwowej, które to obrażenia spowodowały rozstrój zdrowia u pokrzywdzonego V. Y. trwający nie dłużej niż 7 dni, to jest za winnego czynu z art. 158§1 k.k. w zb. z art.157§2 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. i za to na podstawie powołanych przepisu skazuje go, a na podstawie art.158§1 k.k. w zw. z art.11§3 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. oskarżonego R. J. (1) uniewinnia od popełniania czynu zarzucanego mu w pkt II części wstępnej wyroku;

III. na podstawie art.63§1 i 5 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego R. J. (1) w pkt I kary pozbawienia wolności zalicza okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 20 czerwca 2020 roku godz. 13.30 do dnia 05 kwietnia 2022 roku godz. 14:25;

IV. oskarżonego R. M. w ramach czynu zarzucanego w pkt III części wstępnej wyroku uznaje za winnego tego, że w dniu 20 czerwca 2020 roku w W. w Hostelu (...) przy ul. (...) działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w krótkich odstępach czasu, używając przemocy fizycznej wobec V. Y. w postaci uderzania pięściami w twarz i głowę, przewrócenia na łóżko zabrał celu przywłaszczenia 6 sztuk puszek piwa m-ki H. i 1 butelkę o pojemności 0,5 l z zawartością wódki o łącznej wartości około 45 złotych na szkodę w/w pokrzywdzonego, a następnie działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą, używając noża wziął udział w pobiciu V. Y. polegającym na zadaniu ww. pokrzywdzonemu jednego ciosu nożem w okolice prawej strony głowy oraz wspólnym zadawaniu uderzeń pięściami w twarz i głowę, narażając tym samym V. Y. na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art.157§1 k.k. i powodując u V. Y. powstanie obrażeń ciała w postaci zasinienia pod lewym i prawym okiem oraz ucha prawego, zasinień i guza na czole, opuchlizny i przemieszczenia nosa oraz na skutek zadanego ciosu otwartą ranę ciętą o długości ok. 7-10 cm prawej części policzka i okolicy skroniowo-żuchwowej, które to obrażenia spowodowały rozstrój zdrowia u pokrzywdzonego V. Y. trwający nie dłużej niż 7 dni, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu

do przestępstwa opisanego w art.64§2 k.k. tj. będąc uprzednio skazanym w warunkach określonych w art.64§1k.k., po odbyciu łącznie co najmniej roku kary pozbawienia wolności i w ciągu 5 lat po odbyciu w całości ostatniej kary, tj. będąc uprzednio skazanym m.in. wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 19 marca 2015 roku w sprawie o sygn. IV K 1118/14 za przestępstwo z art. 286§1 k.k. w zb. z art.297§1 k.k. w zw. z art.11§2k.k. w zw. z art.64§1 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 20 sierpnia 2015 roku do 15 lutego 2017 roku, to jest za winnego czynu z art. 280§1 k.k. w zb. z art.159 k.k. w zb. z art.157§2 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.64§2 k.k. w zw. z art. 12§1k.k. i za to na podstawie powołanych przepisów skazuje go, a na podstawie art.280§1 k.k. w zw. z art.11§3 k.k. w zw. z art.64§2 k.k. wymierza mu karę 4 (cztery) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

V. oskarżonego R. M. w ramach czynu zarzucanego w pkt IV części wstępnej wyroku uznaje za winnego tego, że w dniu 20 czerwca 2020 r. w Hostelu (...) przy ul. (...) w W., groził V. O. popełnieniem na jej szkodę przestępstwa przeciwko życiu i zdrowiu w ten sposób, że wymachiwał wobec V. O. nożem oraz kierował w jej stronę ostrze noża oraz groził słownie pozbawieniem życia, przy czym groźba ta wzbudziła w w/w pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona, to jest za winnego czynu z art.190§1 k.k. i za to na podstawie powołanego przepisu skazuje go i wymierz mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

VI. na podstawie art.85§1 k.k. i art.86§1 k.k. w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności wymierzonych oskarżonemu R. M. w pkt IV i V wyroku wymierza karę łączną 4 (cztery) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

VII. na podstawie art.63§1 i 5 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego R. M. kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 20 czerwca 2020 roku godz. 13.30 do dnia 29 września 2020 roku godz. 13.30 oraz od dnia 17 listopada 2020 roku godz. 13.30 do dnia 08 czerwca 2022 roku;

VIII. na podstawie art.44§2 k.p.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego opisanego w wykazie dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych nr II/537/20/P z dnia 31 sierpnia 2020 r. w postaci noża składanego ze sznurkiem koloru brązowego (k.255);

IX. na podstawie art.230§2 k.p.k. zwraca dowód rzeczowy opisany w wykazie dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych nr II/538/20/P z dnia 31 sierpnia 2020 r. pod poz. 2 w postaci noża składanego koloru czarnego (k.254) oskarżonemu R. J. (1);

X. na podstawie art.230§2 k.p.k. zwraca dowód rzeczowy opisany w wykazie dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych nr II/537/20/P z dnia 31 sierpnia 2020 r. w postaci pałki typu tonfa (k.255) oskarżonemu R. M.;

XI. na podstawie art.618§1 pkt 11 kpk w zw. z art.29 ust. 1 Ustawy Prawo o adwokaturze z dnia 26 maja 1982 roku zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. B., Kancelaria Adwokacka (...), ul. (...) lok. (...) W. kwotę 3210,30 zł (trzy tysiące dwieście dziesięć złotych 30/00) złotych, w tym stawka podatku VAT, tytułem pomocy prawnej udzielanej oskarżonemu R. M. z urzędu;

XII. na podstawie art.618§1 pkt 11 kpk w zw. z art.29 ust. 1 Ustawy Prawo o adwokaturze z dnia 26 maja 1982 roku zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. T. R., Kancelaria Adwokacka, ul. (...), (...)-(...) W. kwotę 1 771,20 (jeden tysiąc siedemset siedemdziesiąt jeden złotych 20/00) złotych, w tym stawka podatku VAT, tytułem pomocy prawnej udzielanej oskarżycielce posiłkowej V. O. z urzędu;

XIII. na podstawie art. 624§1 k.p.k. zwalania oskarżonych R. J. (1) i R. M. od ponoszenia kosztów sądowych i opłaty.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	V K 150/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	R. J. (1), R. M.	1. R. J. (1) został uznany za winnego tego, że w dniu 20 czerwca 2020 roku w W. w Hostelu (...) przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą używającą noża, wziął udział w pobiciu V. Y., polegającym na zadaniu ww. pokrzywdzonemu jednego ciosu nożem w	

okolice prawej strony głowy oraz zadawaniu uderzeń pięściami w twarz i głowę, narażając tym samym V. Y. na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art.157§1 k.k. i powodując u V. Y. powstanie obrażeń ciała w postaci zasinienia pod lewym i prawym okiem oraz ucha prawego, zasinień i guza na czole, opuchlizny i przemieszczenia nosa oraz otwartej rany ciętej o długości ok. 7-10 cm prawej części policzka i okolicy skroniowo-żuchwowej, które to obrażenia spowodowały rozstrój zdrowia u pokrzywdzonego V. Y. trwający nie dłużej niż 7 dni, to jest za winnego czynu z art. 158§1 k.k. w zb. z art.157§2 k.k. w zw. z art.11§2 k.k.

2. R. M. został uznany za winnego tego, że w dniu 20 czerwca 2020 roku w W. w Hostelu (...) przy ul. (...) działając wykonaniu z góry powziętego zamiaru w krótkich odstępach czasu, używając przemocy fizycznej wobec V. Y. w postaci uderzania pięściami w twarz i głowę, przewrócenia na łóżko zabrał celu przywłaszczenia 6 sztuk puszek piwa m-ki H. i 1 butelkę o pojemności 0,5 l z zawartością wódki o łącznej wartości około 45 złotych na szkodę

w/w pokrzywdzonego, a następnie działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą, używając noża wziął udział w pobiciu V. Y. polegającym na zadaniu ww. pokrzywdzonemu jednego ciosa nożem w okolice prawej strony głowy oraz wspólnym zadawaniu uderzeń pięściami w twarz i głowę, narażając tym samym V. Y. na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art.157§1 k.k. i powodując u V. Y. powstanie obrażeń ciała w postaci zasinienia pod lewym i prawym okiem oraz ucha prawego, zasinień i guza na czole, opuchlizny i przemieszczenia nosa oraz na skutek zadanego ciosu otwartą ranę ciętą o długości ok. 7-10 cm prawej części policzka i okolicy skroniowo-żuchwowej, które to obrażenia spowodowały rozstrój zdrowia u pokrzywdzonego V. Y. trwający nie dłużej niż 7 dni, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w art.64§2 k.k. tj. będąc uprzednio skazanym w warunkach określonych w art.64§1k.k., po odbyciu łącznie co najmniej roku kary pozbawienia wolności i w ciągu 5 lat po odbyciu w całości ostatniej kary, tj. będąc uprzednio

		<p>skazanym m.in. wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 19 marca 2015 roku w sprawie o sygn. IV K 1118/14 za przestępstwo z art. 286§1 k.k. w zb. z art.297§1 k.k. w zw. z art.11§2k.k. w zw. z art.64§1 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 20 sierpnia 2015 roku do 15 lutego 2017 roku, to jest za winnego czynu z art. 280§1 k.k. w zb. z art.159 k.k. w zb. z art.157§2 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.64§2 k.k. w zw. z art. 12§1k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>V. Y., obywatel Ukrainy przyjechał do Polski w lutym 2020 r. i podjął pracę na budowie oraz zamieszkał w Hostelu przy ul. (...) w W.. W hostelu tym mieszkała również V. O., obywatelka Ukrainy, która czasami pomagała właścicielowi hostelu w obowiązkach związanych z jego prowadzeniem i wykonywała czynności na recepcji.</p> <p>V. Y. początkowo zamieszkiwał w pokoju nr (...). W sąsiednim pokoju nr (...) zamieszkiwał zaś R. M. i R. J. (1). W ramach sąsiedztwa nawiązała się między mężczyznami znajomość.</p>	- zeznania świadka D. I.	k.26-29, 150-152, 930-933	

W związku z tym, że R. M. i R. J. (1) poszukiwali pracy, V. Y. podał im dane kontaktowe firmy budowlanej, w której sam pracował i która poszukiwała pracowników. R. M. i R. J. (1) podjęli tam prace, ale pracowali tylko przez okres 2 tygodni. W międzyczasie V. Y. przeniósł się do pokoju nr (...). V. Y. nie nawiązał bliższej znajomości z R. M. i R. J. (1). Nie pożyczał im też pieniędzy.

W dniu 20 czerwca 2020 r. V. Y. w godzinach porannych udał się do pracy. W drodze do pracy został jednak poinformowany, że na ten dzień nie ma zaplanowanej dla niego pracy. W związku z tym wrócił do hostelu. Po powrocie do hostelu, w swoim pokoju spożył 1 piwo i ok. 200 gram wódki.

Około godziny 11.30 do hostelu wrócili też R. M. i R. J. (1). V. O. poinformował mężczyzn o konieczności opuszczenia w związku z zaległościami w opłatach hostelu do godziny 14.00. W tym czasie była ona też w posiadaniu pałki typu tonfa należącej do R. M.. Pałkę tę mu zabrała, podając, że w hostelu nie można posiadać takich rzeczy.

Po powrocie do hostelu R. M. udał się do pokoju zajmowanego przez V. Y.. Zapukał do drzwi jego

pokoju. V. Y. otworzył mu drzwi. Zobaczył, że R. M. jest pod wpływem alkoholu. R. M. zaczął wykrzykiwać niezrozumiałe dla V. Y. słowa, po czym odszedł. Po upływie ok. 30 minut R. M. ponownie zapukał do drzwi V. Y.. V. Y. otworzył drzwi i R. M. wszedł do jego pokoju. Wówczas też R. M. dwa razy uderzył pięścią w twarz V. Y.. Na skutek tych uderzeń V. Y. poczuł się słabo i usiadł na łóżku. Wówczas R. M. rozejrzał się po pokoju i zabrał 6 puszek piwa marki H., zapakowanych w jedną zgrzewkę oraz 0,5 litra wódki, po czym opuścił pokój zajmowany przez V. Y.. Po upływie ok. 5 minut V. Y. ponownie usłyszał pukanie do drzwi. O. więc drzwi i zobaczył R. M. w towarzystwie (...). Mężczyźni ci weszli do pokoju V. Y.. Po wejściu do pokoju, R. M. pierwszy uderzył V. Y. w głowę, a następnie wspólnie z R. J. (1) zaczęli pięściami i rękoma uderzać V. Y. po głowie. Na skutek tych uderzeń V. Y. upadł na łóżko. Mężczyźni mimo to nie przestali go bić. W pewnym momencie R. M. wyjął mały składany nóż i tym nożem uderzył V. Y. w okolice prawej strony głowy. Na skutek tych uderzeń V. Y. utracił przytomność.

Zdarzenie to obserwowała mieszkająca w hostelu A. D.. R. M. i R. J. (1)

opuścili pokój V. Y., nie zabierając z niego żadnej rzeczy. Następnie udali się po swoje rzeczy i opuścili hostel.			
- zeznania świadka V. Y.	k.40-41		
- częściowo zeznania świadka V. O.	k.54-55, 146-147		
- zeznania świadka R. G.	k.74-75,967-970		
- częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. J. (1)	k.83-84, 97-98, 228-229, 927-928		
- częściowo wyjaśnienia R. M.	k.88-89, 105-106, 224-225, 928-930		
- protokół oględzin zapisu monitoringu wraz z płytą	k.157-159		
- zeznania świadka B. Y.	k.171-172, 970-973		
- zeznania świadka A. D.	k.32-33, 142-143, 105401059		
- opinia psychologiczna dot. świadka A. D.	k.1090-1092		
- zeznania świadka B. P.	k.1169-1172		
A. D. o zdarzeniu poinformowała V. O. i na miejsce została wezwana Policja. Następnie V. Y. został przewieziony do szpitala, gdzie stwierdzono u niego ranę prawego policzka o długości ok. 10 cm, bez uszkodzeń struktur głębokich, bez urazu kostnego. Dokonano zaopatrzenia tej rany.	- protokół oględzin pokoju w Hostelu przy ul. (...) w W.	k.20-21 (odpis protokołu k. 163-166	

<p>Po powrocie ze szpitala do pokoju, V. Y. stwierdził, że wszystko jej poprzewracane, a z jego szafki zginęły 2 paczki papierosów marki C. oraz 50 zł, które miał w portfelu.</p> <p>W wyniku zdarzenia V. Y. doznał obrażeń ciała w postaci zasinienia 6x35 cm pod prawym okiem, dwóch siniaków na czole, guza na czole po lewej stronie, spuchnięcia i skrzywnienia nosa, siniaka o powierzchni 4 cm pod lewym okiem, rany ok. 7cm na lewej części twarzy, zasinienia ucha prawego. Obrażenia te spowodowały rozstrój zdrowia u pokrzywdzonego V. Y. trwający nie dłużej niż 7 dni,</p>			
- zeznania świadka A. D.	k.32-33, , 142-143		
- protokół przeszukania	k.36-37		
- zeznania świadka V. Y.	k.40-42		
- protokół oględzin V. Y. wraz z wydrukiem zdjęć	k. 44-51		
- kopia dokumentacji medycznej	k. 61		
- opinia lekarska	k.177-178		
- ustna opinia sądowo-lekarska	k.1250		

<p>R. M. i R. J. (1) zostali zatrzymani w dniu zdarzenia o godz. 13.30. Po zatrzymaniu dokonano ich przeszukania. W trakcie przeszukania R. M. ujawniono przy nim nóż składany koloru czarnego z brązowym sznurkiem, pałkę typu tonfa koloru czarnego oraz 5 puszek piwa marki H..</p> <p>W trakcie przeszukania R. J. (1) ujawniono przy nim nóż składany koloru czarnego. Ponadto ww. zostali poddani badaniu na stan trzeźwości, które o godz. 15.39 wykazało obecność 0,62 mg alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza u R. M.. R. J. (1) był zaś trzeźwy.</p> <p>Ponadto w dniu 22 czerwca 2020 r. od R. M. dokonano zatrzymania pieniędzy w kwocie 140 zł. Pieniądze te był w 1 banknocie o nominale 100 zł, oraz w 2 nominałach po 20 zł oraz zatrzymano 9 papierosów marki C..</p>	<p>- protokół zatrzymania osoby</p>	<p>k.2</p>	
<p>- protokół przeszukania osoby, jej odzieży i podręcznych przedmiotów R. M.</p>	<p>k.5-7</p>		
<p>- protokół badania stanu trzeźwości wraz ze świadectwem wzorcowania</p>	<p>k.8-10</p>		

- protokół zatrzymania osoby R. J. (1)	k.11		
- protokół przeszukania osoby, jej odzieży i podręcznych przedmiotów R. J. (1)	k.14-16		
- protokół badania stanu trzeźwości wraz ze świadectwem wzorcowania	k.17-18		
- protokół zatrzymania rzeczy	k.78-79		
<p>R. M. był karany sądownie następującymi wyrokami:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 03 października 2008 r. w sprawie o sygn. IV K 630/08 za czyny z art.289§1 k.k i z art.178a§1 k.k. na karę łączną 100 stawek dziennych określając wysokość jednej stawki na kwotę 25 zł, - wyrokiem Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 01 marca 2010 r. w sprawie o sygn. II K 57/10 za czyny z art.280§1 k.k. w zw. z art.91§1 k.k, z art.279§1 k.k. w zw. z art.91§1k.k., z art.288§1 k.k. w zw. z art.91§1 k.k. na karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, - wyrokiem Sądu Rejonowego w Tomaszowi Maz. z dnia 12 marca 2015 r. w sprawie o sygn. II K 1078/14 za czyn 	- karta karna	k.63-64, 134-135, 860-861, 908-910	

<p>z art.286§1 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 4,</p> <p>- wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 19 marca 2015 r. za czyn z art.286§1 k.k. w zb. z art.297§1 k.k. wz w. z art. 64§1 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 20 sierpnia 2015 roku do 15 lutego 2017 roku,</p> <p>- wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 05 grudnia 2018 r. w sprawie o sygn. IV K 516/17 za czyn z art.286§1 k.k. w zw. z art.64§1 kk na karę 100 stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki na kwotę 20 zł,</p> <p>- wyrokiem Sądu Rejonowej w Rawie Maz. z dnia 15 marca 2019 r. w sprawie o sygn. II K 440/18 za czyn z art. 178a1 k.k. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności.</p>			
<p>- odpis wyroku Sądu Rejonowego w Wołominie w sprawie II K 57/10</p>	<p>k.182-187</p>		
<p>- kwestionariusz wywiadu środowiskowego</p>	<p>k.458-459</p>		
<p>- odpis wyroku Sądu Rejonowego dla m.st.</p>	<p>k.867-868,1164, 1266</p>		

Warszawy w Warszawie w sprawie o sygn. IV K 1118/14 wraz z obliczeniem kary			
- dane z bazy NOE-SAD	k.1135-1143,1239-1247		
R. J. (1) nie był karany sądownie.	- karta karna	k.65, 678, 907	
U R. J. (1) nie stwierdzono objawów choroby psychicznej ani cech upośledzenia umysłowego. Rozpoznano u niego uzależnienie mieszane, cechy osobowości chwiejnej emocjonalnie i antyspołecznej. W czasie popełnienia zarzucanego czynu miał on zachowaną zdolność rozumienia jego znaczenia jak i pokierowania swoim postępowaniem.	- opinia sądowo-psychiatryczna	k.294-297	
- opinia sądowo-psychologiczna	k.335-349		
- uzupełniająca opinia sądowo-psychiatryczna	k.377-379		
- sprawozdanie z wywiadu środowiskowego	k.479-480		
- kopia dokumentacji medycznej	k.533, 553		
- opinia sądowo-psychiatryczno-psychologiczna	k.574-601		
- opinia	k.822		

1.1.2.	R. M.	Uznany za winnego tego, że w dniu 20 czerwca 2020 r. w Hostelu (...) przy ul. (...) w W., groził V. O. popełnieniem na jej szkodę przestępstwa przeciwko życiu i zdrowiu w ten sposób, że wymachiwał wobec V. O. nożem oraz kierował w jej stronę ostrze noża oraz groził słownie pozbawieniem życia, przy czym groźba ta wzbudziła w w/w pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona, to jest za winnego czynu z art.190§1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 20 czerwca 2020 r. około godziny 12.00 R. J. (1) przyszedł do V. O. i zażądał wydania pałki, która była w depozycie ww. Po chwili do R. J. (1) dołączył R. M.. Między mężczyznami a kobietą doszło do awantury słownej. W pewnym momencie R. J. (1) odszedł. R. M. wyciągnął zaś rozkładany nóż i stojąc w odległości ok. 2 metrów od V. O. demonstrował jej ten nóż w taki sposób, jakby chciał tym nożem ją ugodzić. Groził jej też słownie pozbawienia życia. V. O. wystraszyła się tego i poinformowała	- częściowo zeznania świadka V. O.	k.54-55, 146-147	

o zdarzeniu właściciela hostelu.			
- zeznania świadka R. G.	k.74-75,967-970		
- zeznania świadka B. P. - częściowo	k.1169-1172		
wyjaśnienia R. M.	k.88-89, 105-106, 224-225, 928-930		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	R. J. (1)	Uniewinniony od popełnienia tego, że w dniu 20 czerwca 2020 r. w Hostelu (...) przy ul. (...) w W., groził pozbawieniem życia V. O., wymachując nożem wobec w/w w taki sposób, jakby chciał ją tym nożem dźgnąć, przy czym groźba ta wzbudziła w w/w pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona, tj. od popełnienia czynu z art.190§1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
- fakt grożenia przez R. V. O. pozbawieniem życia poprzez wymachiwanie nożem wobec w/w w taki sposób, jakby	- częściowo zeznania świadka V. O.	k.54-55, 146-147	

R. J. (1) chciał ją tym nożem dźgnąć			
- zeznania świadka R. G.	k.74-75,967-970		
- częściowo wyjaśnienia R. M.	k.88-89, 105-106, 224-225, 928-930		
- częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. J. (1)	k.83-84, 97-98, 228-229, 927-928		
2. OCena DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwiąże o powodach uznania dowodu	
	- zeznania świadka V. Y.	Świadek V. Y. został przesłuchany tylko na etapie postępowania przygotowawczego, a jego zeznania zostały ujawnione na etapie postępowania sądowego. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka złożonym na etapie postępowania przygotowawczego, pomimo faktu, że rolę tłumacza tej czynności pełnił brat pokrzywdzonego. W ocenie Sądu złożone przez świadka zeznania są spójne, logiczne, szczere oraz mające potwierdzenie w zasadach doświadczenia życiowego, a przede wszystkim znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, tj. zeznaniach świadków A.	

		<p>D., V. O., B. Y., opinii sądowo-lekarskiej i częściowo w wyjaśnieniach oskarżonego R. M. Świadek ten opisał poszczególne etapy zdarzenia i rolę każdego z oskarżonych. Co istotne świadek zeznania pokrzywdzonego znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach R. M. Świadek w sposób jednoznaczny wskazał, kto i kiedy oraz jakich rzeczy dokonał na jego szkodę zaboru. Co więcej świadek ten pomimo tego, że po powrocie do szpitala stwierdził brak 50 zł i paczki papierosów C. i wskazał na oskarżonych jako tych co dokonali zaboru tych rzecz. W ocenie Sądu dodatkowo dowodzi to prawdopodobności pokrzywdzonego.</p>	
<p>- częściowo zeznania świadka V. O.</p>	<p>Oдноśnie przebiegu zdarzenia z dnia 20 czerwca 2020 r., Sąd uznał za wiarygodne zeznania pokrzywdzonej V. O. co do przyczyn awantury z oskarżonymi oraz to, że w trakcie tej awantury oskarżony R. M. wyjął rozkładany nóż, którym następnie wykonywał w kierunku świadka ruchy wskazujące na chęć dźgnięcia nim oraz groził pokrzywdzonej słownie pozbawieniem życia. Zeznania te w tym zakresie znalazły potwierdzenie w</p>		

	<p>zeczaniach świadców R. G., B. P., a także częściowo w wyjaśnieniach oskarżonego R. M.. W ocenie Sądu mniejszą wartość dowodową mają zeznania złożone przez świadka w trakcie drugiego przesłuchania, kiedy to świadek wskazał, że również nożem groził jej oskarżony R. J. (1). Twierdzenia te nie znalazły bowiem potwierdzenia w żadnym innym materiale dowodowym, o czym będzie poniżej.</p>	
- zeznania świadka D. I.	<p>Świadek ten nie był bezpośrednim świadkiem zdarzenia. Zeznania tego świadka są spójne, logiczne i konsekwentne w zakresie wyglądu pokoju pokrzywdzonego po zdarzeniu, zachowania pokrzywdzonej V. O..</p>	
- zeznania świadka R. G.	<p>Sąd w całości dał wiarę zeznaniom złożonym przez świadka R. G.. Świadek ten nie był bezpośrednim świadkiem zdarzenia, ale z racji wykonywanego zawodu policjanta, podejmował czynności na miejscu zdarzenia, ustalał przebieg poszczególnych zdarzeń. W ocenie Sadu zeznania świadka są spójne, rzeczowe, logiczne i konsekwentne, a nadto znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym.</p>	

<p>- zeznania świadka B. P.</p>	<p>Sąd za wiarygodne uznał zeznania świadka B. P. w zakresie w jakim świadek ten potwierdził, że V. O. po zdarzeniu w dniu 20 czerwca 2020 r. informowała go, że jeden z mężczyzn groził jej nożem oraz że oskarżeni pobili pokrzywdzonego. Zeznania te znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, który Sąd uznał za wiarygodny.</p>	
<p>- zeznania świadka A. D.</p>	<p>Również za wiarygodne uznał Sąd zeznania świadka A. D.. Ocena ta znajduje dodatkowo oparcie w uzyskanej opinii sądowo-psychologicznej dot. świadka. Świadek ten, pomimo pewnych trudności natury psychicznej, dosyć szczegółowo opisała przebieg zdarzenia, potwierdziła fakt bicia pokrzywdzonego, wskazała kto używał noża i konsekwentnie zaprzeczała temu, aby podczas zdarzenia z udziałem obu oskarżonych, którykolwiek dokonywał zaboru jakichkolwiek rzeczy z pokoju zajmowanego przez pokrzywdzonego. W ocenie Sądu zeznania tego świadka są spójne, logiczne i konsekwentne, a co istotne nie pozostają w sprzeczności z zeznaniami pokrzywdzonego i wyjaśnieniami</p>	

	<p>oskarżonego R. M. Świadek A. D. konsekwentnie wskazała, że widziała tylko jak dwóch mężczyzn pobilo Ukraińca, przy czym jeden z tych mężczyzn pchnął Ukraińca na łóżko, a drugi "dziugał" go nożem, po czym uciekli oni do swojego pokoju. Dodała, że nic więcej nie widziała i nie była świadkiem kradzieży pieniędzy.</p>	
<p>- zeznania świadka B. Y.</p>	<p>Sąd dał wiarę w całości zeznaniom świadka B. Y.. Zeznania te są spójne, logiczne i konsekwentne. Świadek nie był bezpośrednim świadkiem zdarzenia, brał udział w przesłuchaniu pokrzywdzonego i wiedzę o zdarzeniu miał do brata. Zeznania te są jednak o tyle istotne, że z ich treści wynika, że pokrzywdzony nie pożyczał pieniędzy od oskarżonych.</p>	
<p>- częściowo wyjaśnienia R. M.</p>	<p>Przechodząc do oceny wyjaśnień oskarżonego R. M. mając na uwadze przypisane mu czyny wskazać należy, iż pomimo nieprzyznania się wskazanego do zarzucanych mu czynów w istocie potwierdził wynikający z przyjętych opisów czynów swój w nim udział, nie zanegował jego schematu, przebiegu zdarzeń, sekwencji zdarzeń, ich czasu i miejsca. Tym samym, w tym zakresie, jako zgodnym z dokonanymi</p>	

ustaleniami Sąd nie odmówił im wiarygodności. W pozostałej części, w której kwestionuje on fakt grożenia nożem pokrzywdzonej V. O., dążenie od odzyskania od pokrzywdzonego V. Y. pożyczonych mu pieniędzy Sąd odmówił im waloru wiarygodności i uznał, iż stanowią one jedynie próbę uniknięcia odpowiedzialności. Niewątpliwie wyjaśnienia złożone przez oskarżonego w ww. zakresie są sprzeczne z zeznaniami pokrzywdzonych i świadków, którym Sąd dał wiarę. Ponadto depozycje te, w świetle zasad doświadczenia życiowego, racjonalnego rozumowania oraz logicznego myślenia są nieudolną próbą uniknięcia odpowiedzialności. Reasumując, Sąd uznał wyjaśnienia R. M. w znacznej mierze za wiarygodne, z wyjątkiem tej ich części, która odnosiła się wprost do przebiegu zdarzenia i sprzeczna była z pozostałym wiarygodnym materiałem dowodowym i ustalonym w oparciu o niego stanem faktycznym. Podkreślić należy, że w trakcie przesłuchania przed prokuratorem Ryszard Mazur przyznał się do popełnienia pierwszego z zarzucanych mu czynów. Nie przyznał się do drugiego. Co do

przestępstwa na szkodę V. O. wyjaśnił, że udał się do niej tylko po to, aby odzyskać pałkę, którą ona mu zabrała. Wówczas V. O. zaczęła go wyzywać słowami wulgarnym. To go zdenerwowało, w związku z czym wyjął z kieszeni składany nóż, rozłożył go i zapytał jak to jest, że takie rzeczy może posiadać, po czym schował nóż i odszedł. Zaprzeczył, aby groził pokrzywdzonej w jakikolwiek sposób. Co do drugie zarzutu, oskarżony wyjaśnił, że to co jest w zarzucie zapisane jest prawdą, poza tym, aby coś ukradł pokrzywdzonemu. Dodał, że "oklepał" pokrzywdzonego i przyłożył mu nóż do twarzy, a w związku z tym, że pokrzywdzony zaczął się szarpać, to tak wyszło. Sąd nie dał tym twierdzeniom wiary, bowiem są one sprzeczne nie tylko z zeznania pokrzywdzonego, ale też z zeznaniami świadka A. D., która jednoznacznie wskazywał, że oskarżony „dziugał nożem” pokrzywdzonego. O. przyznał się też do zaboru 6 piw i 1 butelki wódki na szkodę pokrzywdzonego.

- częściowo wyjaśnienia R. J. (1)

Z kolei przechodząc do oceny wyjaśnień oskarżonego R. J. (1) mając na uwadze przypisany mu czyn wskazać należy, że oskarżony przyznał do pobicia pokrzywdzonego.

Sąd dał temu wiarę, albowiem oskarżony ostatecznie nie zanegował schematu oraz przebiegu zdarzeń, sekwencji zdarzeń, ich czasu i miejsca. Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego R. J. (1) za wiarygodne w zakresie w jakim korespondują z pozostałym materiałem zgromadzonym w sprawie, w szczególności z wyjaśnieniami R. M.. Przynajmniej na wiarę zasługuje ta część depozycji oskarżonego, w której podał, że wspólnie z oskarżonym R. J. (2) udał się do pokoju V. Y., gdzie następnie zadawał pokrzywdzonemu ciosy pięścią i ręką, po których to uderzeniach pokrzywdzony się przewracał. Sąd dał też wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie w jakim wskazał on, że w trakcie zdarzenia nikt nie plądrował szafek i opuszczając pokój pokrzywdzonego nikt nie zabrał żadnych rzeczy. Wyjaśnienia te w tym zakresie są spójne z wyjaśnieniami R. M., jak też z zeznaniami świadka A. D.. Oskarżony zaprzeczył, aby dokonał na pokrzywdzonego jakiegokolwiek kradzieży. I Sąd również temu dał wiarę. Sąd nie dał wiary wskazywanej przez oskarżonego przyczynie zdarzenia, tj. faktu braku zwrotu ze

	<p>strony pokrzywdzonego pożyczonych mu pieniędzy. Podobnie Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom złożonym przez oskarżonego w zakresie roli drugiego oskarżonego oraz używania przez niego noża, tj. twierdzeniom oskarżonego, że nie wiedział co w czasie bicia pokrzywdzonego robił R. M., jak też nie widział, aby używał on noża.</p>	
<p>- opinia sądowo-psychiatryczno psychologiczna dot. R. J. (1), opinia psychologiczna dot. A. D., opinia sądowo-lekarska oraz ustna opinia uzupełniająca.</p>	<p>Sąd w pełni podzielił sporządzone na etapie postępowania przygotowawczego jak i sądowego opinie biegłych, tj. biegłych psychiatrów i psychologa, biegłego zakresu medycyny, jako sporządzone w oparciu o wskazania wiedzy i nauki, w sposób zgodny z przepisami postępowania karnego. Opinia powyższe są rzetelne, szczegółowe i nie zawiera sprzeczności. Nadto żadna ze stron postępowania nie kwestionowała jej treści.</p>	
<p>- dowody z dokumentów</p>	<p>Sąd uwzględnił również wszystkie ujawnione w toku rozprawy głównej, stanowiące materiał dowody zebrany w sprawie protokoły i dokumenty. Zostały one sporządzone w przypisanej formie, zgodnie z obowiązującymi w tej materii przepisami i przez uprawnione do tego podmioty, a ich</p>	

	treść nie budziła żadnych wątpliwości.		
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	- częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. J. (1)	W zakresie i z przyczyn jak powyżej.	
- częściowo wyjaśnienia R. M.	W zakresie i z przyczyn jako powyżej.		
- opinia z zakresu badań genetycznych (k.362-367)	Do sprawy nic nie wniosła uzyskania na etapie postępowania przygotowawczego opinia z zakresu badań genetycznych.		
- opinia z zakresu badań daktyloskopijnych (k.460-463)	Również dowodem nieprzydatnym dla ustalenia stanu faktycznego była opinia z zakresu badań daktyloskopijnych śladów zabezpieczonych na zatrzymanych od oskarżonych nożach.		
- zeznania świadków: M. R. (k. 1147-1148), E. R. (...), W. K. (k.1250).	Przy ustalenia stanu faktycznego Sąd nie uwzględnił także zeznań świadków: M. R., W. K. oraz E. R.. M. R. nie miał żadnej wiedzy co do przebiegu zdarzenia. Natomiast		

	zeznania świadków W. K. i E. R. nie wniosły do sprawy.		
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	V	R. M.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Odpowiedzialności za przestępstwo z art.190§1 k.k. podlega ten, kto grozi innej osobie popełnieniem przestępstwa na jej szkodę lub szkodę osoby najbliższej, jeżeli groźba wzbudza w zagrożonym uzasadnioną obawę, że będzie spełniona. Jest to przestępstwo powszechne, które może być popełnione wyłącznie umyślnie w zamiarze bezpośrednim. Przedmiotem ochrony jest w tym przypadku wolność człowieka w sferze psychicznej (wolność od strachu, zastraszenia). Czynnością sprawczą jest groźenie pokrzywdzonemu popełnieniem przestępstwa (zbrodni lub występku) na szkodę jego lub osoby dla niego najbliższej. Jest to			

przestępstwo materialne, do realizacji jego znamion ustawowych niezbędne jest wywołanie skutku w postaci uzasadnionej obawy u pokrzywdzonego, że groźba ta zostanie spełniona.

W ocenie Sądu, oskarżony R. M., kierując w stronę pokrzywdzonej ostrze noża, a także wymachując nożem wyrażał chęć ugodzenia tym nożem V. O. i tym samym groził jej popełnieniem na jej szkodę przestępstwa przeciwko życiu i zdrowiu. Nadto groził pokrzywdzonej słownie pozbawieniem życia. Groźby te wzbudziły w pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, że będą spełnione. Obawa ta była obiektywnie uzasadniona biorąc pod uwagę wcześniejsze, agresywne zachowanie słowne oskarżonego wobec pokrzywdzonej.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	I. IV.	R. J. (1) R. M.
---	--	-----------	--------------------

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej	
---	--

W ocenie Sądu, w dniu 20 czerwca 2020 r. R. J. (1) swoim zachowaniem wypełnił` ` znamiona art. art.158§1 k.k. w zb. z	
---	--

art.157§2 k.k. w zw. z art.11§2k.k, zaś R. M. z art.280§1 k.k. w zb. z art.159 k.k. w zb. z art.157§2k.k. w zw. z art.11§2k.k. w zw. z art.64§2 k.k. w zw. z art.12§1k.k.

Przepis art.280§1 k.k. statuuje przestępstwo rozboju w typie podstawowym. Rozbój jest przestępstwem, które charakteryzuje się podwójną kierunkowością działania sprawcy, gdyż z jednej strony sprawca działa w celu przywłaszczenia mienia i stosuje określone w art. 280 k.k. środki, zmierzające przez sparaliżowanie woli ofiary do zaboru mienia znajdującego się w jej posiadaniu. Z tego też względu użycie tych środków musi bądź poprzedzać zabór mienia, bądź też nastąpić jednocześnie z nim. Zabór w celu przywłaszczenia oznacza działanie w zamiarze wyjęcia rzeczy spod władztwa osoby prawnie nią władającej i wbrew jej woli objęcie we własne władanie przez sprawcę (wyrok SN z dnia 11 lutego 1980 r., II KR 333/79, OSNPG 1980, nr 11, poz. 131).Istnieją cztery formy czynności, za pomocą których sprawca może osiągnąć swój cel, i tak: użycie przemocy, grożenie natychmiastowym użyciem przemocy,

doprowadzenie do stanu nieprzytomności oraz doprowadzenie do stanu bezbronności. Użycie przemocy wobec osoby oznacza zachowanie polegające na zastosowaniu siły fizycznej ukierunkowanej na decyzję woli osoby, która jest przedmiotem przemocy. Przemocą będzie więc takie zastosowanie siły fizycznej, fizycznego przymusu w stosunku do osoby, która albo ją fizycznie obezwładnia, albo też doprowadza tylko do podjęcia przez nią decyzji woli zgodnej z zamierzeniami sprawcy (nie przeciwstawiania się czynnościom podejmowanym przez sprawcę lub zaniechania oporu – tak O. Górnik „System prawa karnego...” str. 427 i nast.).

Z kolei zabór to bezprawne wyjęcie rzeczy spod władztwa osoby dotychczas nim władającej (jak właściciel, posiadacz lub osoba posiadająca do rzeczy inne prawa rzeczowe lub obligacyjne) i objęcie go we własne władanie przez sprawcę. Odpowiedzialność za rozbój nie warunkuje wykonania przez sprawcę czynności zabierania.

W oparciu o wyżej przedstawione przesłanki, uwzględniając sposób działania R. M. podczas jego samodzielnej wizyty

u pokrzywdzonego, fakt kilkukrotnego uderzenia pokrzywdzonego w twarz, a następnie dokonanie zaboru zgrzewki 6 piw i butelki wódki jednoznacznie pozwala na przyjęcie, że zachowanie oskarżonego R. M. wyczerpywała na tym etapie znamiona czynu z art.280§1 k.k.

Przestępstwo określone w art.158§1 k.k. polega na udziale w pobiciu, w którym naraża się człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia, albo nastąpienia skutku określonego w art.156§1 k.k. lub art.157§1 k.k.

Przez pobicie należy rozumieć czynną napaść przynajmniej dwóch osób na jedną osobę albo grupy osób na grupę, przy czym w tym ostatnim wypadku do atakujących należy przewaga. Konstrukcja bójki lub pobicia nie wymaga z reguły bardzo trudnego dowodowo ustalenia, który z uczestników zajścia zadał cios pociągający za sobą skutki decydujące o kwalifikacji prawnej. Konstrukcja bójki lub pobicia pozwala na ograniczenie się do ustalenia, czy dana osoba brała udział w bójce i jakiego typu była to bójka z uwagi na jej skutki (zob. wyrok SA w Łodzi z dnia 12 października 2000r., II AKa 181/00, KZS

2001/7-8/65).

Penalizowany jest zatem sam udział uczestników w niebezpiecznym zdarzeniu. Przepis art.158 k.k. nie określa także sposobu udziału w pobiciu, co oznacza, że może to być każda forma świadomego współdziałania uczestników pobicia, a w jej ramach również każdy środek użyty do ataku na inną osobę (inne osoby), jeżeli wspólne działanie powoduje narażenie człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku wskazanego w art. 156 § 1 lub wart.157§1 k.k.. Odpowiedzialność za udział w pobiciu ma bowiem charakter wspólnej odpowiedzialności za następstwa działania, co stanowi odstępstwo od zasady indywidualizacji odpowiedzialności karnej. Sprawcy odpowiadają niezależnie od tego, czy można ustalić, który z nich spowodował konkretne następstwa, ale pod warunkiem, że każdy możliwość ich nastąpienia przewidywał albo mógł przewidzieć (vide: postanowienie SN z dnia 22.04.2009 r., IV KK 14/09, Prok. i Pr. wkł. 2009/11-12/6). Warunkiem odpowiedzialności karnej jest, aby pobicie powodowało potencjalne narażenie pokrzywdzonego na

wystąpienie skutku w postaci ciężkiego lub średniego uszczerbku na zdrowiu. Do znamion tego przestępstwa nie należy spowodowanie tego skutku, a wyłącznie zaistnienie stanu, w którym pokrzywdzony zostaje narażony na wystąpienie skutku (tak: postanowienie SN z dnia 20.09.2007r., I KZP 30/07, OSNKW 2007/11/79).

Przestępstwo określone w art.158§1 k.k. jest przestępstwem o charakterze umyślnym. Sprawca bierze umyślnie udział w pobiciu ze świadomością, że zagraża bezpośrednio ono życiu lub w poważnym stopniu zdrowiu człowieka i tego chce lub przynajmniej na to się godzi.

W stanie faktycznym ustalonym w niniejszej sprawie, z uwagi na sposób działania oskarżonych R. J. (1) i R. M. zasadnym było przyjęcie, że oskarżeni bijąc pokrzywdzonego V. Y. pięściami po głowie, dłońmi po głowie, w skutek czego pokrzywdzony tracił przytomności (co świadczy o sile uderzeń) obejmowali swoją świadomością konieczność wystąpienia skutku w postaci narażenia na niebezpieczeństwo spowodowania u

pokrzywdzonego ciężkiego uszczerbku na zdrowiu. Ocena kwestii narażenia jest oceną prawną. Sąd w oparciu o miejsce zadawania ciosów (w głowę), ich siłę (skutkiem tych ciosów pokrzywdzony tracił przytomność) stwierdził, że zachowanie oskarżonych R. M. i R. J. (1) narażało pokrzywdzonego na powstanie skutku określonego w art.157§1 k.k.

Działaniu oskarżonych towarzyszył zarówno element obiektywny jak i subiektywny współsprawstwa.

Oskarżeni wykonywali czynność czasownikową czynu zabronionego określonego w art.159§1 k.k., biorąc udział w pobiciu poprzez uderzenie i kopanie pokrzywdzonych. Ponadto ich zachowanie objęte było porozumieniem. Wskazać należy, że porozumienie do wspólnego popełnienia czynu zabronionego nie musi mieć charakteru uprzedniego, lecz nastąpić może najpóźniej w chwili przystąpienia do realizacji znamion przestępstwa. Uprzednia zmowa nie jest warunkiem koniecznym do przyjęcia współsprawstwa.

Wystarczy porozumienie osiągnięte w czasie wykonywania czynu wspólnymi siłami i świadome współdziałanie

sprawców w realizacji znamion przestępstwa (vide wyrok SA w Warszawie z dnia 6 listopada 2012 r., II Aka 289/12, LEX nr 1238297). W niniejszej sprawie przyjąć należało, że porozumienie między oskarżonymi, nawiązane zostało przynajmniej w chwili przystąpienia przez nich do realizacji znamion czynu z art.158§ 1k.k.

Zachowanie oskarżonych świadczy o tym, iż traktowali oni pobicie pokrzywdzonego V. Y. jako wspólny czyn i działali w ramach nawiązanego porozumienia co do jego popełnienia. Jednocześnie brak jest jakichkolwiek podstaw do kwestionowania współsprawstwa oskarżonych, które w niniejszej sprawie przejawilo się m.in. wyraźną akceptacją wzajemnych zachowań, wzajemnym dopełnianiem swych działań, zmierzających do wspólnego dokonania przestępstwa.

Obaj oskarżeni aktywnie uczestniczyli w pobiciu pokrzywdzonego, a ogółem swoich zachowań spowodowali u obu pokrzywdzonych obrażenia ciała. Szczególnie niebezpieczne było zachowanie oskarżonego R. M., który używał noża, co znalazło wyraz z przyjętej

kwalifikacji przypisanego mu w tym zakresie czynu.

Stosownie do wyroku Sądu Najwyższego z dnia 04.10.2005 r., sygn. akt VKK 211/05, jeżeli uczestnik bójki, w której człowiek narażony był na utratę życia lub ciężki uszczerbek na zdrowiu, spowodował umyślnie naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia innej osoby na czas powyżej 7 dni, to czyn jego, dla pełnej charakterystyki prawnokarnej, powinien być kwalifikowany jako jedno przestępstwo określone przepisach art.158§1 k.k. w zb. z art. 157§1 k.k. w zw. z art.11§2k. Podobnie stwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 11.02.2003 r., sygn. akt IV KKN 243/00, OSNKW 2003/5-6/51.

Dla oddania całej kryminalnej zawartości bezprawności czynu oskarżonych należało przyjąć właśnie taką kwalifikację.

Przedmiotem przestępstwa z art.157 k.k. jest zdrowie. Jest to przestępstwo materialne. Skutkiem stanowiącym znamię przestępstwa z art.157 k.k. jest „inne” niż w art.156§1 k.k. naruszenie czynności ciała lub rozstrój zdrowia, trwające dłużej niż siedem dni, czyli do jego

znamion należy skutek w postaci spowodowania średniego (§1) i lekkiego (§2) uszczerbku na zdrowiu.

W tym miejscu wskazać należy, że odpowiedzialność z art.159 k.k. ponosi osoba, która w trakcie bójki lub pobicia używa broni palnej, noża lub innego niebezpiecznego przedmiotu. Nie może zatem z tego przepisu odpowiadać oskarżony R. J. (1), albowiem jak ustalono w sposób jednoznaczny w trakcie zajścia nożem posługiwał się tylko R. J. (2). „Do skazania z art. 159 k.k. nie wystarcza ustalenie, że tylko jeden lub dwóch spośród trzech uczestników pobicia używało niebezpiecznego narzędzia. Na podstawie art. 159 k.k. może zostać skazany tylko ten uczestnik pobicia, który danego przedmiotu niebezpiecznego faktycznie używał. Pozostali odpowiadają na podstawie art.158§1 k.k. ” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 25 lipca 2012 roku, II AKa 208/12; takie samo stanowisko zawarto w wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 29 stycznia 2014 roku, II AKa 436/13).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, stwierdzić należy, że zachowanie oskarżonych R. M. i R. J. (1) wyczerpywało odpowiednio znamiona czynów z art. 159 k.k. i art. 158§1 k.k. w zb. z art.157§2 k.k. albowiem każdy z oskarżonych swoim zachowaniem spowodował u pokrzywdzonego obrażenia ciała określone w art.157§2 k.k.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału, w ocenie Sądu nie ma żadnych dowodów wskazujących na to, że oskarżenie dopuścili się czynu z art.280§2 k.k. w zb. z art.157§2 k.k. w zw. z art.11§2k.k.albowiem nie ustalono, aby w trakcie tego etapu działania dopuścili się zaboru jakiegokolwiek mienia, co jest warunkiem koniecznym dla ziszczenia się znamion czynu z art. 280§2k.k. Znamiona kwalifikujące zbrodnię rozboju z art. 280 § 2 k.k. to posłużenie się bronią palną, nożem, innym podobnie niebezpiecznym przedmiotem lub działanie w inny sposób bezpośrednio zagrażający życiu lub wspólnie z inną osobą, która posługuje się taką bronią, przedmiotem, środkiem lub sposobem w celu dokonania kradzieży mienia. Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że

pokrzywdzony V. Y. po zdarzeniu został przewieziony do szpitala, a po powrocie do wynajmowanego pokoju stwierdził brak w portfelu 50 zł oraz 2 opakowań papierosów marki C., ale jak wynika z jego zeznań nie widział on, aby to oskarżeni w trakcie zajścia dokonali zaboru ww. rzeczy. Również świadek A. D. zaprzeczyła temu, aby oskarżenia dokonywali zaboru jakiegokolwiek mienia z pokoju zajmowanego przez pokrzywdzonego. Sami oskarżeni, przyznając się do pobicia, stanowczo zaprzeczyli dokonaniu na tym etapie zaboru mienia. Dowodem na sprawstwo oskarżonych w zakresie art.280§2 k.k. nie może być fakt ujawnienia przy oskarżonym R. M. 9 sztuk papierosów marki C., zwłaszcza jeżeli uwzględni się okoliczności, że pokrzywdzony mówił o zaborze 2 paczek papierosów, czyli 40 sztukach, zdarzenie miało miejsce po godz. 12.00, a zatrzymanie R. M. o godz. 13.30. Nadto bezspornym jest, że ww. marka papierosów jest bardzo popularna w środowisku właściwym dla oskarżonych. Podkreślić w tym miejscu należy, że podczas przeszukania oskarżonych u żadnego z nich nie ujawniono banknotu o nominale 50 zł. Sąd zatem,

kierując się treścią art.5§2 k.p.k. przyjął, że nie można przypisać oskarżonym popełnienia czynu z art.280§2 k.k., a jedynie z art.158§1 k.k. i odpowiednio z art. 159 k.k.

Jednocześnie mając na uwadze fakt, że oskarżony R. M. określone zachowania podejmował wobec pokrzywdzonego V. Y. w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, zastosowanie znajduje art.12§1 k.k.

Ponadto Sąd ustalił, że oskarżony R. M. przypisanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w art.64§2 k.k., tj. będąc uprzednio skazanym w warunkach określonych w art.64§1k.k., po odbyciu łącznie co najmniej roku kary pozbawienia wolności i w ciągu 5 lat po odbyciu w całości ostatniej kary, tj. będąc uprzednio skazanym m.in. wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 19 marca 2015 roku w sprawie o sygn. IV K 1118/14 za przestępstwo z art. 286§1 k.k. w zb. z art.297§1 k.k. w zw. z art.11§2k.k. w zw. z art.64§1 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 20 sierpnia 2015 roku do 15 lutego 2017 roku.

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie	R. J. (1)	Uniewinniony od zarzutu popełnienia czynu z art.190§1 k.k. (pkt II wyroku).
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
Analiza całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego nie pozwala na przyjęcie tezy postawionej w akcie oskarżenia, że oskarżony R. J. (1) w dniu 20 czerwca 2020 r. w Hostelu (...) przy ul. (...) w W., groził pozbawieniem życia V. O., wymachując nożem wobec w/w w taki sposób, jakby chciał ją tym nożem dźgnąć, przy czym groźba ta wzbudziła w w/w pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, że			

zostanie spełniona, tj. dopuścił się czynu z art.190§1 k.k.

W ocenie Sądu brak jest jasnego, obiektywnego i przekonującego dowodu potwierdzającego winę oskarżonego R. J. (1) w zakresie ww. czynu ponad wszelką wątpliwość. Dowodem takim nie są zeznania pokrzywdzonej V. O. z powodów podanych wyżej, a innego obiektywnego dowodu brak. Sąd uznał, iż wątpliwości w zakresie faktycznego udziału, sprawstwa i zamiaru oskarżonego mają fundamentalny charakter i nie daje się ich usunąć ani poprzez ocenę innego dowodu, ani przy zastosowaniu zasad doświadczenia życiowego czy logicznego rozumowania. Sprawstwa i winy oskarżonego nie można było domniemywać, muszą one być wykazane ponad wszelką wątpliwość i ich stwierdzenie nie może być oparte o domniemania w zakresie motywacji świadka, który zeznania zmienia.

Oskarżony R. J. (1) konsekwentnie nie przyznawał się do popełniania zarzucanego jemu z art.190§1 k.k. czynu. Pokrzywdzona zaś w trakcie pierwszego przesłuchania, które zostało przeprowadzone w dniu 21.06. 2020

r., czyli dzień po zdarzeniu twierdziła, że groził jej nożem jedynie R. M.. Również swojemu przełożonemu, B. P. mówiła o tym, że jeden z mężczyzn groził jej nożem. Podobnie wskazywała policjantowi, który podjął interwencję na miejscu zdarzenia. Dopiero po ponad miesiącu od zdarzenia, w trakcie przesłuchania pokrzywdzona wskazała, że „ten młodszy mężczyzn też trzymał w ręku nóż nic się do mnie nie odzywał tylko machał tym nożem i pokazywał, że go może użyć”. W ocenie Sądu, tak nieprecyzyjne zeznania pokrzywdzonej nie mogą być podstawą do przypisania sprawstwa w zakresie czynu z art.190§1 k.k. oskarżonemu R. J. (1).

4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
R. J. (1)	I.	I.	Odnosząc się do przypisanego w pkt I oskarżonemu R. J. (1) czynu z art. 158§1 k.k. w zb. z art.157§2k.k. w zw. z art.11§2kk. wskazać należy, że nie budzi wątpliwości Sądu,

			<p>iz oskarżony działał w sposób umyślny i bezpośredni. Sąd do okoliczności obciążających zaliczył wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu, którego oskarżony się dopuścił, w szczególności z uwagi na niebezpieczeństwo, działanie bez powodu. Wymierzając oskarżonemu karę za ww. przestępstwo, oprócz wysokiego stopnia społecznej szkodliwości czynu, Sąd miał także na uwadze rodzaj czynu i okoliczności jego popełnienia. Na niekorzyść oskarżonego uwzględniono również brak skruchy.</p> <p>Kara 1 roku 10 miesięcy pozbawienia wolności jest karą adekwatną do wysokiego stopnia winy oskarżonego, stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu i spełni swoje cele.</p>
R. M.	IV.	IV.	<p>Za przestępstwo z art.280§1 k.k. w zb. z art.159 k.k. w zw. z art.157§2k.k. w zw. z art.11§2k.k. w zw. z art.12§1 k.k. popełnione w warunkach art. 64 § 2 k.k. sąd wymierzył oskarżonemu R. M. karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności</p> <p>Sąd uznał, iż kara taka będzie adekwatna do tego co oskarżony uczynił, stosowna do</p>

charakteru przypisanych mu przestępstw w warunkach art.12§1 k.k, ich społecznej szkodliwości oraz skutków i jednocześnie uwzględniająca postawę oskarżonego.

Wymierzając karę Sąd musi rozważyć całokształt okoliczności sprawy, wszelkie okoliczności podmiotowe i przedmiotowe, wszystkie uwzględnić i rozważyć.

W realiach tej sprawy występują dwie istotne okoliczności obciążające. Pierwszą z nich jest ilość podjętych zachowań i stopień ich społecznej szkodliwości wyrażający się charakterem popełnionych przestępstw oraz sposobem działania. Oskarżony dopuścił się przestępstw szczególnie szkodliwych społecznie, groźnych, godzącego tak w mienie jak i w życie człowieka.

Drugą okolicznością obciążającą jest dotychczasowy tryb życia oskarżonego który pokazuje, że jest on osobą skłoną do stosowania przemocy. Oskarżony w przeszłości był już wielokrotnie karany, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu. Przypisanego przestępstwa dopuścił się w warunkach art.64§2 k.k. Pomimo odbywania kary pozbawienia wolności

			<p>postawy swojej nie zmienił, zatem dotychczasowa resocjalizacja nie dała żadnych efektów.</p> <p>Biorąc pod uwagę taką drogę życiową oskarżonego oraz charakter przestępstw i jego przebieg Sąd uznał, że oskarżony jest osobą stwarzającą swoją postawą, łatwością z jaką posługuje się groźbą i przemocą, realne niebezpieczeństwo i zagrożenie dla społeczeństwa.</p>
R. M.	V.	V.	<p>Za przypisana oskarżonemu przestępstwo z art.190§1 k.k. Sąd-kierując się tymi samymi przesłankami co w pkt IV wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.</p>
R. M.	VI.	IV i V	<p>Sąd wymierzył oskarżonemu R. M. karę łączną 4 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności</p> <p>Wymierzając taką karę Sąd zastosował zasadę znacznej absorpcji kary</p> <p>W ocenie sądu oskarżony popełnił podobne przestępstwa, z podobnych niskich pobudek, używając do ich popełnienia podobnych sposobów działania - groźby i przemocy - i dążąc do jednolitego celu tj. osiągnięcia korzyści</p>

			<p>majątkowej, przestępstwa te popełnił w krótkich odstępach czasu</p> <p>Kary 4 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności nie można uznać za karę łagodną, a w ocenie Sądu jest ona adekwatna do tego co oskarżony zrobił, nawet uwzględniając fakt działania w warunkach art.64§2 k.k.</p>
5.	Inne		
ROZSTRZYGNIECIA			
Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
R. J. (1)	III.	I.	Na podstawie art.63§1 i 5 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego R. J. (1) kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 20 czerwca 2020 roku godz. 13.30 do dnia 05 kwietnia 2022 roku godz. 14:25.
R. M.	VII.	VI.	Na podstawie art.63§1 i 5 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego R. M. kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 20 czerwca 2020 roku godz. 13.30 do dnia 29 września 2020 roku godz. 13.30 oraz od dnia 17 listopada 2020 roku godz.

			13.30 do dnia 08 czerwca 2022 roku.
R. M.	VIII	IV.	Na podstawie art.44§2 k.p.k Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego opisanego w wykazie dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych nr II/537/20/P z dnia 31 sierpnia 2020 r. w postaci noża składanego ze sznurkiem koloru brązowego (k.255). Tym bowiem nożem posługiwał się oskarżony w trakcie zdarzenia.
R. J. (1)	IX.	I.	Na podstawie art.230§2 k.p.k Sąd zwrócił dowód rzeczowy opisany w wykazie dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych nr II/538/20/P z dnia 31 sierpnia 2020 r. pod poz. 2 w postaci noża składanego koloru czarnego (k.254) oskarżonemu R. J. (1).
R. J. (3)	X.	I.	Na podstawie art.230§2 k.p.k zwraca dowód rzeczowy opisany w wykazie dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych nr II/537/20/P z dnia 31 sierpnia 2020 r. w postaci pałki typu tonfa (k.255) oskarżonemu R. M..
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się			

<p>do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>XI.</p>	<p>Sąd na podstawie art.618§1 pkt 11 kpk w zw. z art.29 ust. 1 Ustawy Prawo o adwokaturze z dnia 26 maja 1982 roku zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. B., Kancelaria Adwokacka (...), ul. (...) lok. (...) W. kwotę 3210,30 zł (trzy tysiące dwieście dziesięć złotych 30/00) złotych, w tym stawka podatku VAT, tytułem pomocy prawnej udzielanej oskarżonemu R. M. z urzędu. Sąd ustalając wysokość kosztów uwzględnił fakt wywodzenia przez obrońcę środków zaskarżenia w kwestii stosowanego wobec oskarżonego środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania oraz udziału w posiedzeniu w trybie art.344 k.p.k. (k.744-745).</p>	

XII.	<p>Ponadto Sąd na podstawie art.618§1 pkt 11 kpk w zw. z art.29 ust. 1 Ustawy Prawo o adwokaturze z dnia 26 maja 1982 roku zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. T. R., Kancelaria Adwokacka, ul. (...), (...)-(...) W. kwotę 1 771,20 (jeden tysiąc siedemset siedemdziesiąt jeden złotych 20/00) złotych, w tym stawka podatku VAT, tytułem pomocy prawnej udzielanej oskarżycielce posiłkowej V. O. z urzędu.</p>	
XIII.	<p>Sąd- uwzględniając sytuację majątkową oskarżonych, ich możliwości zarobkowe zwolnił ich od ponoszenia kosztów sądowych i opłaty, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.</p>	
7. Podpis		
SSO Agnieszka Brygidyr-Dorosz		